

Perdonar repetidament al nostre cor

Quantes vegades cal perdonar?

No es tracta de perdonar una persona que ofèn contínuament, sinó més aviat de perdonar repetidament en el nostre cor. El perdó veritable, el que ens fa sentir lliures, acostuma a arribar gradualment. No és un sentiment, no és oblidar: és la sàvia opció que l'home pot fer, no tan sols quan l'ofensa és repetida, sinó cada vegada que ens torna al pensament. Per això cal perdonar repetidament.

Chiara Lubich ens recorda que hem de comportar-nos així a la família, a la feina, a l'escola o a la nostra comunitat. Escrivia: *"Saps que és normal voler compensar l'ofensa rebuda amb una acció o una paraula proporcionada. I saps que, per diversitat de caràcters o per nerviosisme o per altres causes, sovintegen les mancances d'amor entre persones que conviuen. Doncs bé, recorda que només una actitud de perdó renovada contínuament pot mantenir la pau i la unitat entre els germans. Sempre tindràs tendència a pensar en els defectes dels teus germans, a recordar el seu passat, a voler que siguin diferents de com són... Cal que t'acostumis a veure'ls amb ulls nous i veure'ls nous ells mateixos, acceptant-los sempre, i de seguida fins al més profund del cor, encara que no se'n penedeixin»¹.*

Hi ha situacions en les quals no és fàcil perdonar, circumstàncies que deriven de condicions polítiques, socials, econòmiques en què el perdó pot assumir una dimensió comunitària. Són molts els exemples de dones i homes que han aconseguit perdonar fins i tot en els contextos més durs, ajudats per la comunitat que els ha sostingut.

Osvaldo és colombià. Va ser amenaçat de mort i va veure com assassinaven el seu germà. Avui és el líder d'una associació ciutadana on té cura de la rehabilitació persones que van estar directament implicades en el conflicte armat del seu país. *"Hauria estat fàcil respondre a la venjança amb més violència, però vaig dir que no", explica. "Aprendre l'art del perdó és molt difícil, però les armes o la guerra no són mai una bona opció per transformar la vida. El camí de la transformació és un altre, és poder tocar l'ànima humana de l'altre i per fer això no ens cal la supèrbia ni el poder. Cal humilitat, que és la virtut més difícil de consolidar"².*

¹ C. Lubich, Paraula de Vida, octubre 1981.

² Maddalena Maltese (ed.), *Unità è il nome della pace: La strategia di Chiara Lubich*, Città Nuova, Roma 2020, p.37.